

ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԵՕԹՆԵԱԿԸ

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ ՄԷՁ

1967 թ. վեցօրեայ պատերազմին յետոյ սկիզբ առած զեղեցիկ սովորութեան մը համաձայն — եղեկութիւնը ոչ մէկ կապ ունի յիշեալ քաղաքական դէպքին հետ, որուն հետեանքով Երուսաղէմի Հին Քաղաքը ևս անցաւ Խորաշինեան իշխանութեան տակ — այս տարի ևս, 22-29 Յունուարի միջև, Երուսաղէմի մէջ կայացաւ Եկեղեցիներու — կամ Քրիստոնէական — Միութեան Եօթնեակը:

Մասնակցող Եկեղեցիները ինչպէս այդ վսեմ նպատակին համար գործածուած աղօթաւոյրերը եղան գրեթէ նոյն, նման նախընթաց տարիներուն: Ըսինք զրեքէ, որովհետեւ փոխան Ասորիներուն, որոնց վանքը առաջնորդող ճամբան փակուած էր քոյմաի շէնքերուն փուլածան վտանգին պատճառաւ, Ռուսեր, երկրորդ տարին ըլլալով, իրենց մասնակցութիւնը (թէև ոչ — գործօն) բերին յիշեալ շարժումին:

Այս տարի ևս առաջին աղօթաժողովը կայացաւ Անկլիքաններու Սէյնթ Ճօրճ Եկեղեցւոյ մէջ: Քարոզիչն էր համայնքապետ Սամիր Քաֆիթի Եպս., որ խօսեցաւ վերջին քսան տարիներու ընթացքին եփիւսեփի շարժումին պարզած դրական երեւոյթներու մասին, շեշտը դնելով սակայն Անկլիքան և Լուտերական Եկեղեցիներու միջև սերտացող յարաբերութիւններուն վրայ: Եղան տաղեր, աղօթք — մաղթանքներ և Ս. Գրական ընթերցումներ: Տիրապետող լիզուներն էին Անգլերէնն ու Արաբերէնը:

23 Յունուար, Երկուշաբթի, դարձեալ երեկոյեան ժամը 5ին, Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարի մութնուլոյս կամարներուն տակ խոնուած էին բաղձազգի քրիստոնեաներ, եկեղեցական թէ աշխարհական, այր թէ կին, ալևոր թէ թարմատի: Նկատի առած ամիսուկէս առաջ Հայաստանի մէջ պատահած ահաւոր երկրաշարժը, այս տարի, զանազան լիզուներով կատարուած Աստուածաշնչական ընթերցումներէ և Մենդեան ու Յայտնութեան տաղ — մեղեդիներէ բաղկացած հոգեգրաւ յայտագրի մը աւարտին, Պատր. Փոխանորդ Գերշ. Տ. Կիւրեղ Եպս. ի նախագահութեամբ և օտար հոգևորականներու մասնակցութեամբ, հոգեհանգստեան պաշտօն կատարուեցաւ յիշեալ աղէտի բաղձաճաղար զոհերուն համար: Նոյն նիւթն էր որ իր խօսքին մէջ շօշափեց Բարշ. Վարդան Սրկ. Աճէմեան, Ամերիկահայ, որ քանի մը ամիս առաջ քաղաքս եկած էր ուսանելու մեր Ընծայարանին մէջ:

24 Յունուար, Երեքշաբթի, Լուտերականներու Եկեղեցիին էր կարգը: Բողոքական — Անկլիքան, Լուտերական, Սկովտական — կրօնաւորներէ բացի, յայտագրին մէջ մաս առաւ Յոյն-կաթօլիկ համայնքի պետ Գերշ. Լուծֆի Եպս. Լահիամ: Կուռ ելոյթ մը ունեցաւ Արաբ-Լուտերական Եպս. Նա'իմ Նասսար: Աւարտին, երիցատան մէջ հացն ու գինին կը սպասէին ճաշակուելու բաղձալիզու ներկաներէն:

25 Յունուար, Չորեքշաբթի, Պրանչիսկեաններու Ս. Փրկիչ Մայր Տաճարն էր ժամադրաւոյրը: Քարոզիչն էր համայնքի հովիւի փոխանորդ Հայր Ճօրճ Պուսթանի: Ս. Գրական և Աւետարանական ընթերցումներու համար գործածուած լիզուներն էին Արաբերէնը, Անգլերէնը, Պրանսերէնը, Իտալերէնը Սպաներէնն ու Գերմաներէնը: Եղան նաև Փօլօներէն և Փօթթուգալերէն լիզուներով մաղթանքներ: Երգեհոնի վրայ ճարտարօրէն նուագուեցան Տիրամօր գովաբանութեանը նուիրուած զմայլելի մեղեդիներ, ինչպէս նաև միջազգային կրօնական դասական երաժշտութեան գլուխ — գործողներէն մասեր: Գերշ. Կիւսթոտը տուաւ փակման օրհնութիւնը:

26 Յունուար, Հինգշաբթիին վերապահուած էր ամենէն խորհրդաւորը ութօրեայ հանդիսութեանց: Ժամը 4ին, երբ մօտակայ Տորմսիոն Աբրայարանի զանգերը հնչեալուր կը ղօղանջէին, Սիոնի վերջին Ընթրեաց վերնատունը ասեղ ձգելիք տեղ չէր մնացած: Հոն էին Հայն ու Լատինը, Հայպէն ու Ասորին, Անկլիքանը, Կաթո-

